

בית הדין למשמעת של ליגת התאקל פוטבול בישראל
ת 151206/01

הקומישינר נ. נמרוד סמיט, שחקן # 19, חיפה אנדרדוגס

החלטה מיום 10 בדצמבר 2015

רקע

1. בתאריך 7 בדצמבר 2015 הגיש הקומישינר של ליגת התאקל פוטבול בישראל (הליגה) לבית הדין למשמעת של הליגה תלונה ("התלונה") נגד נמרוד סמיט ("השחקן"), שחקן # 19 בקבוצת חיפה אנדרדוגס ("הקבוצה").
2. עניין התלונה הורחקו של השחקן ממשחק שנערך ב-4 בדצמבר 2015 בין הקבוצה וקבוצת רמת השרון האמרס ("המשחק"), וזאת לאחר שהשחקן נגע בשופט קו בעת נסיון להתלונן בפניו על החלטת השופט בקשר עם מהלך בו היה מעורב השחקן.
3. בית הדין קיבל את התלונה, ונקצב פרק זמן לתגובת השחקן. השחקן הגיש לבית הדין כתב תשובה במסגרת פרק הזמן שהוקצב לכך ("כתב התשובה").

התלונה

4. יסודה של התלונה הינה הרחקתו של השחקן מהמשחק וזאת לאחר שיצר מגע עם שופט-קו.
5. על פי דו"ח השיפוט מהמשחק, השחקן ביקש להתלונן בפני שופט-קו על החלטתו בקשר עם מהלך בו היה מעורב, ותוך כדי פנייתו לשופט-הקו נגע השחקן בכתפו של שופט-הקו (אפרת, דו"ח שיפוט, חיפה אנדרדוגס v. רמת השרון האמרס, 5 בדצמבר, 2015):
"ברבע הרביעי נזרקה מסירה לכיוון הסיידליין של חיפה. על התפיסה התחרו שחקן הגנה והתקפה. המסירה לא נתפסה, ולאחר המהלך התלונן שחקן חיפה (המתקיף, רסיבר מס' 19) שנעשתה עליו עברה של PI. במסגרת התלונה, דחף השחקן את השופט בכתפו, תוך שהוא שוטח את טענותיו. עקב הדחיפה, הוחלט להרחיק את אותו שחקן להמשך המשחק."

סמכותו של בית הדין

6. ביום 9 באוגוסט 2015 אימצה האסיפה הכללית של עמותת התאקל פוטבול בישראל ("העמותה") את תקנון העמותה העדכני ("התקנון"), אשר כולל את תקנון המשמעת של הליגה המצורף לתקנון כנספח א' ("תקנון המשמעת"). הוראות התקנון חלות על כל שחקן, מאמן, איש צוות, ובעל תפקיד הלוקח חלק בפעילות הליגה, והכל בהתאם למפורט בתקנון. בהתאם להוראות התקנון הוקם בית דין למשמעת וזאת, בין היתר, במקומה של ועדת המשמעת של העמותה. ביום 28 באוקטובר 2015 מינה הוועד המנהל של העמותה נשיא לבית הדין למשמעת שהוקם מתוקף התקנון. על-יסוד זה, ובהתאם לסעיף 3 ד. לתקנון המשמעת, קיים בית הדין בירור והכרעה בתלונה דנן.

בירור התלונה

7. השחקן, בכתב התשובה שהגיש לבית הדין, הודה באישום שיוחס לו, ולכן בית הדין לא מוצא צורך להרחיב בבירור העובדות במקרה דנן.
8. למען הסר ספק אדגיש בהזדמנות זאת כי אין זה משנה אם השחקן דחף את השופט בכתפו (כמתואר בדו"ח השיפוט) או שנעשה מגע בחצי יד תוך כדי התרחקות לאחור (כמתואר בכתב התשובה) – העקרון המנחה הוא פשוט: כל מגע פיזי יזום עם שופט הינו אסור, גם אם לא חש השופט איום של ממש.
9. לפיכך, בית הדיו קובע כי מעשיו של השחקן במשחק היוו הפרה של הוראות תקנון הליגה שנוכרו לעיל ובכתב התלונה.

העונש

10. בעניין התנהגות שחקנים כלפי שופטי המשחק נכתב כבר יותר מפעם אחת כי יש לעקור מן השורש כל מופע של אלימות, מילולית או אחרת, כלפי שופטי המשחק. בית הדין לא יהסס למצות את הדין במקרים של פגיעה בשופט מכל סוג שהוא, לרבות הרחקה בפועל לפרקי זמן ממושכים, והכל לפי המקרה.
11. היות והכל לפי המקרה, הרי שבשיקולי העונש במקרה דנן הבאתי בחשבון הן את חומרת המעשים והן את עברו המשמעותי של הנאשם, ובמיוחד את התנהגותו בסיום המשחק. לאחר קריאת כתב התשובה לתלונה התרשמתי שהשחקן מבין את חומרת מעשיו, וכי התנצלותו כנה.
12. משום כך, אני מחליט כי:
 - א. השחקן מזהר כי אל לו לחזור על מעשיו נשוא התלונה.
 - ב. במידה ובמהלך עונת 2015-16 תוגש לבית הדין תלונה כנגד השחקן שעניינה מגע עם שופט או התנהגות בלתי ספורטיבית אחרת כלפי שופט, ידע השחקן כי הוא צפוי לעונש של הרחקה ממשחק אחד לפחות.
 - ג. הקומישינר יהא אחראי לביצוע הענישה.

סוף דבר

13. מדובר כאמור בעקרון פשוט: אין לגעת בשופט. לא רק שאין לגעת בשופט, נקודת המוצא של כל שחקן חייבת להיות שבמהלך משחק אין לבוא עם השופט בדין ודברים מכל סוג שהוא, למעט אולי שתי תהיות – "מהי העבירה שנעברה? מהו העונש?" נכון שבעתיים עקרון זה כאשר משוכנע אותו שחקן כי עוול קולוסאלי נעשה כלפיו במהלך האחרון.
14. נוסח ההחלטה יפורסם במלואה בפני כל גורמי הליגה.

ניתן ביום 10 בדצמבר, 2015.

מיכאל בבלי, נשיא בית-הדין